

สารจากสภาคณาจารย์

สารจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ฉบับพิเศษ ประจำปี พ.ศ. 2563

อ.ดร.พลุ ปราโมกข์ชน

รองประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ
ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นหน่วยงานสำคัญของมหาวิทยาลัย ด้วยกรรมการของสภาคณาจารย์และข้าราชการนั้นเป็นผู้ได้รับเลือกจากตัวแทนภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน โดยมีภาระหน้าที่หลักคือการให้คำปรึกษาแนะนำ หรือเสนอข้อคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย ในการปรับปรุงและพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้คณะกรรมการที่มาจากตัวแทนของผู้ปฏิบัติงานจริง ๆ ของมหาวิทยาลัย จึงทราบปัญหาเชิงปฏิบัติ และมองแนวทางในการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเสนอต่อมหาวิทยาลัยต่อไป

นอกจากนี้ ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการยังถือเป็นตัวแทนจากประชาคมภายในมหาวิทยาลัยทุกภาคส่วนที่สำคัญคือการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง สามารถนำเรื่องหรือข้อเสนอมานำเสนอในการประชุมสภามหาวิทยาลัยได้ ให้ความเห็นข้อชี้แนะแก่สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร นอกจากนี้ตามระเบียบและข้อบังคับแล้วประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการและอนุกรรมการแทบทุกชุด อาทิเช่น คณะกรรมการบริหารงานบุคคล คณะกรรมการบริหารการเงินและทรัพย์สิน คณะกรรมการกองทุนสวัสดิการบุคลากร คณะกรรมการพิจารณาการจัดสรรทุนพัฒนาบุคลากร ตลอดจนถึงกรรมการสรรหาคณบดีคณะต่าง ๆ และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครหรือสรรหาบุคลากรบรรจุเข้าทำงานในมหาวิทยาลัยอีกด้วย

ดังนั้นบทบาทและหน้าที่ของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการบริหารมหาวิทยาลัย เพราะต้องยอมรับข้อเท็จจริงบางประการว่าบางครั้งสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารอาจมีมุมมองที่แตกต่างจากฝ่ายปฏิบัติงาน สภาคณาจารย์และข้าราชการจึงต้องทำหน้าที่เหมือนผู้ประสานให้เกิดความเข้าใจกันอย่างแท้จริง เล็งเห็นประโยชน์ และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากทั้งฝ่ายฝั่งของนโยบายและบริหารเชื่อมโยงไปยังฝ่ายปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของมหาวิทยาลัยในด้านการจัดการศึกษา และพันธกิจอื่น ๆ ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาสภาคณาจารย์และข้าราชการได้ประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และผลจากการประชุมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการพัฒนามหาวิทยาลัยนั้นได้ถูกจัดทำและเสนอต่อมหาวิทยาลัยเป็นประจำ อาทิเช่น เรื่องการจัดสวัสดิการของพนักงานมหาวิทยาลัย ปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะต่าง ๆ การคิดภาระงาน ตลอดจนถึงการบริการนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ซึ่งได้รับการตอบสนองจากทางมหาวิทยาลัยตามความเหมาะสม นอกจากนี้ยังมีการสร้างเครือข่ายของสภาคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ และติดตามเหตุการณ์ที่หลายมหาวิทยาลัยกำลังผลักดัน เช่น การแก้ปัญหาเงินเดือนของข้าราชการ ในสถาบันอุดมศึกษาที่ยังน้อยกว่าของครูสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ร้อยละ 8 ซึ่งทางประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักราช พ้าขาว ได้เป็นแกนนำในการดำเนินการตลอดมาและแม้ท่านจะเกษียณอายุราชการไปแล้วก็ตาม นอกจากนี้ยังมีกรณีเกี่ยวกับการที่พนักงานมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่มีความประสงค์ให้ทางรัฐบาลมีแนวทางที่ชัดเจนร่วมกันในการจ่ายค่าตอบแทนตามมติคณะรัฐมนตรีในอัตรา 1.5 และ 1.7 เท่า ซึ่งขณะนี้ทางกระทรวงการอุดมศึกษา ฯ ได้รับเรื่องพิจารณาต่อไป

สุดท้ายนี้ผมในฐานะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตลอดเวลาที่ผ่านมาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายที่เกิดขึ้น ผมอยากเห็นความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในการที่จะเป็นสถาบันการศึกษาที่เน้นให้โอกาสแก่ทุกคน ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการชุดต่อไปจะเป็นคณะกรรมการที่มีความเข้มแข็ง สมัคสมานสามัคคีกันในการทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ที่แท้จริงของมหาวิทยาลัย สร้างความปรองดองช่วยเหลือกันทุกภาคส่วนในการทำให้มหาวิทยาลัยมีความก้าวหน้า เป็นที่พึงของท้องถิ่น

ขอขอบคุณท่านประธานสภาและคณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ทุกท่านกับการทำงานที่ผ่านมา ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 ท่านของสำนักงานสภาคณาจารย์และข้าราชการที่คอยอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน ขอขอบคุณประชาคมชาวราชภัฏเชียงใหม่ที่ได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสภาคณาจารย์และข้าราชการได้จัดขึ้น และขอขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกระดับที่ได้ให้การสนับสนุนและโอกาสแก่การทำงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการตลอดมา

นายยงยุทธ แสนใจพรม

รองประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทข้าราชการ สังกัดสำนักทะเบียนและประมวลผล

กระผม นายยงยุทธ แสนใจพรม ในฐานะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สังกัดสำนักทะเบียนและประมวลผล ตีใจที่เป็นส่วนหนึ่งในการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยให้มีความเจริญก้าวหน้า ถึงแม้ระยะเวลาจะเพียงสั้น ๆ เพียง 9 เดือนเท่านั้น หลาย ๆ เรื่องราว หรือหลาย ๆ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ได้ผ่านคณะกรรมการชุดนี้ และอีกหลาย ๆ เรื่องราวยังต้องรอการพิจารณา มีทั้งเรื่องที่สามารถทำได้ทันที มีทั้งเรื่องที่ต้องรอกระบวนการและขั้นตอนของการทำงาน ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการดำเนินการ ซึ่งอาจจะล่าช้าไปบ้าง แต่ทุกเรื่องนั้นทำเพื่อพัฒนาทั้งสิ้น

ดังนั้น จึงขอฝากคณะกรรมการชุดใหม่ ที่จะเข้ารับหน้าที่เป็นกระบอกเสียงให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยช่วยสานต่อเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ หรือเรื่องที่รอการพิจารณาให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่มหาวิทยาลัยรวมทั้งบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยทุกคนต่อไป

อาจารย์ ดร.กัญยรัตน์ รินศรี

กรรมการและเลขานุการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สืบเนื่องจากการได้ดำรงตำแหน่งเลขานุการ ของสภาคณาจารย์และข้าราชการ จนครบ วาระ 3 ปี ดิฉันได้เข้าร่วมประชุมกับที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ (ทปสท.) และไปศึกษาดูงานสภาคณาจารย์และข้าราชการหลายครั้ง ในด้านศิลปะและวัฒนธรรม พบว่า

ในการลงพื้นที่แต่ละจังหวัดมีศิลปะและวัฒนธรรมแตกต่างกันไปในภาคเหนือได้ศึกษาดูงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดเชียงราย ได้รับประทานอาหารพื้นเมืองภาคเหนือ ชมการแสดงฟ้อนแบบภาคเหนือ และเข้าชมวัดร่องขุนที่สร้างขึ้นโดยศิลปินแห่งชาติ อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ วัดแห่งนี้นั่งตามดั่งสวรรค์ โดยเฉพาะอุโบสถสีขาวประดับกระจกสีน้ำเงิน ถ้ายทอดเรื่องราวรกรกสวรรค์ คล้ายเป็นสิ่งที่กระตุ้นเตือน ให้คนเราไปปฏิบัติธรรม และประกอบแต่กรรมดีในการดำเนินชีวิต และศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน ก่อตั้งขึ้นโดยท่าน ว.วชิรเมธี หรือพระมหาจุฬิชาญ วชิรเมธี และเป็นที่ตั้งของสำนักงานมูลนิธิวิมุตตยาลัย สถาบันวิมุตตยาลัย มหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (สถาบันการศึกษาทางเลือกเพื่อการพัฒนาตามปรัชญาพุทธเศรษฐศาสตร์) ภายในประกอบด้วย หอศิลป์ ว.วชิรเมธี อัจฉริยะสามเณร รุ่นหลัก Super Hero โพธิมณฑล ในแต่ละส่วนอยู่ใกล้กันสามารถเดินชมได้จนทั่ว ท่ามกลางธรรมชาติยังได้ธรรมะอีกด้วย ด้านภาคกลางได้ไปศึกษาดูงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในช่วงนั้นได้ชมการก่อสร้างพระเมรุมาศในพระราชพิธีถวายเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นพระเมรุมาศทรงบุษบก 9 ยอด การออกแบบพระเมรุมาศยึดหลักสามข้อคือ หนึ่งรวบรวมช่างฝีมือของแผ่นดินมาออกแบบและจัดสร้างพระเมรุมาศเพื่อแสดงถึงการถวายพระเกียรติอย่างสูงสุดแต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ลองศึกษาและออกแบบตามหลักโบราณราชประเพณีการสร้างพระเมรุมาศของพระมหากษัตริย์ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ และสามารถเอาคติความเชื่อว่าด้วยเรื่องพระมหากษัตริย์เสมือนสมมติเทพ เชื่อมโยงกับเขาพระสุเมรุซึ่งเป็นศูนย์กลางจักรวาล อีกทั้งเมื่อไปจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้พบกับโบราณสถานเก่าแก่ที่ได้รับการยกย่อง ให้เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม พบพื้นที่กว่า 3,000 ไร่ ทั้งพระราชวังโบราณ, วัดพระศรีสรรเพชญ์, วัดมหาธาตุ, วัดราชบูรณะ, วัดพระราม, วิหารพระมงคลบพิตร และอีกมากมาย ได้สัมผัสความรุ่งเรืองของกรุงศรีอยุธยา อดีตราชธานี ที่ปกครองแผ่นดินมาถึง 417 ปี ต่อมาได้มีโอกาสไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประทับใจการแสดงมโนราห์ ซึ่งเป็นศิลปะการแสดงพื้นเมืองอย่างหนึ่งของภาคใต้ทำรำและเครื่องแต่งกายเครื่องดนตรีประกอบด้วย กลอง ฉิ่ง โหม่ง ปี่ชวา และกรับ นอกจากนี้การประชุมที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาทิ จังหวัดบุรีรัมย์ คณะที่เดินทางไปครั้งนั้นได้เยี่ยมชมปราสาทหินพนมรุ้ง ตามความเชื่อของ ศาสนาฮินดู ลัทธิไศวนิกาย เป็นปราสาทหินซึ่งสวยที่สุดของประเทศสร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 15-17 โดยใช้หินทรายสีชมพู เป็นส่วนมาก และยังได้ไปจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับประทานอาหารอีสาน ชมการแสดงโปงลางที่สนุกสนาน และได้เห็นวัฒนธรรมการแต่งกายของคนอีสานทั้งดงาม อีกทั้งในช่วงเทศกาลแห่เทียนพรรษาได้ไปร่วมแกะสลักขี้ผึ้งเครื่องประดับรถขบวนแห่ แสดงถึงศิลปะที่วิจิตร อ่อนช้อยงดงาม และความศรัทธาอย่างแรงกล้าของประชาชนที่มาร่วมมือกัน นอกจากนี้จังหวัดอุบลราชธานี ยังมีวัดที่สวยงามมาก อาทิ วัดพระธาตุหนองบัว ภายในวัดมีสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจคือ “พระธาตุเจดีย์ศรีมหาโพธิ์” ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์ครบรอบ 25 ศตวรรษ ของพุทธศาสนา ในปี พ.ศ. 2500

และวัดสิรินธรวรารามภูพร้าว มีภาพต้นไม้เรืองแสงที่หลังโบสถ์บริเวณด้านหลังของผนังโบสถ์มีประติมากรรมภาพต้นไม้เรืองแสงสีเขียว (คล้ายต้นลิลาวดี) ซึ่งจะเรืองแสงในเวลาตอนกลางคืนสวยงามมาก สุดท้ายที่จังหวัดอุดรธานี ประทับใจการแต่งกายด้วยผ้าไหมมัดดอกลายสวยงาม ได้รับการเลี้ยงต้อนรับด้วยอาหารหม่นเนื่องซึ่งเป็นอาหารเวียดนาม ที่ขึ้นชื่อของจังหวัดและได้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติในตัวจังหวัดและที่บ้านเชียง ทำให้รับรู้ถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสมัยประวัติศาสตร์ เมื่อราว 5,000-1,400 ปีมาแล้ว อีกทั้งยังได้รับฟังตำนานพื้นบ้านเกี่ยวกับหนองบัวแดง และคำชะโนด ต้นชะโนดเป็นต้นไม้ชนิดที่หายากมากในประเทศไทย มีลักษณะประกอบด้วยต้นไม้ 3 ชนิดคือ ต้นมะพร้าว ต้นหมาก และต้นตาล รวมกันเป็นต้นชะโนด ภายในป่าชะโนดยัง มีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์อยู่ตรงกลางเกาะ เรียกว่า บ่อคำชะโนด เป็นน้ำใต้ดินที่พุ่งไหลซึมตลอดเวลา ทางจังหวัดได้เลือกนำจากบ่อนี้ไปร่วมในพิธีสำคัญเสมอ นอกจากนี้ ยังมีศาลเจ้าพ่อพระยาศรีสุโขทัยที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือในความศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างมากตามเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า เป็นพญานาคราช ที่อาศัยอยู่ในเมืองบาดาล และใช้เมืองคำชะโนดแห่งนี้ เป็นที่ขึ้นลงติดต่อระหว่างเมืองบาดาลกับเมืองมนุษย์ และยังมีเรื่องราวของความศักดิ์สิทธิ์ที่น่าอัศจรรย์ของสถานที่นี้

จากประสบการณ์ด้านศิลปะและวัฒนธรรมดังกล่าว ดิฉันพบว่าบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านนี้ มหาวิทยาลัยมีการคิดการระดมทุนการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ครึ่งละ 0.25 ภาระงาน ซึ่งน้อยมากหากมีการพิจารณาให้เพิ่มภาระงานด้านนี้ให้มากขึ้นจะเป็นการส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ จากประสบการณ์ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดิฉันได้นำมาถ่ายทอดในที่ประชุมสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้เผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อออนไลน์ทั้ง Line และ Facebook อีกทั้งจัดทำเป็นวารสารสภาคณาจารย์และข้าราชการในฉบับต่าง ๆ ในโอกาสต่อไป บทบาทของสภาคณาจารย์ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมควรจัดทำบทความด้านนี้ให้ต่อเนื่องมีกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมในนามสภาคณาจารย์และข้าราชการในโอกาสต่าง ๆ และเผยแพร่ให้ประชาคมได้รับรู้ทุกช่องทาง

ผศ.ศิริจันทร์ เชื้อสุวรรณ กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะวิทยาการจัดการ

สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นองค์กรภายในของมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้น โดยมีบทบาทหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะในการพัฒนามหาวิทยาลัยหาแนวทาง การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการในการปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งพิทักษ์ผลประโยชน์ ของมหาวิทยาลัย โดยให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยได้เข้ามามีส่วนร่วมกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการจึงมีตัวแทนจากหลากหลายหน่วยงานของมหาวิทยาลัย มาช่วยกันระดมความคิดเพื่อพัฒนางาน พัฒนามหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้า

การเป็นกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นอีกบทบาทหนึ่งนอกเหนือจากภาระงานประจำที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งเป็นอีกแรงหนึ่งในการทำให้การอยู่ร่วมกันของบุคลากรในมหาวิทยาลัยได้มีการสื่อสารสร้างความเข้าใจ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และเป็นตัวแทนในการนำเสนอปัญหาที่พบ ช่วยเหลือหาแนวทางแก้ไข นำเสนอต่อมหาวิทยาลัย รวมทั้งจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ให้สามารถปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต นอกจากนี้ในการทำงานยังมีโอกาสได้รู้จักกับเครือข่ายภายนอก ที่เป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ เทคโนโลยีราชชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน จากการเข้าร่วมประชุมกับที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทย (ทปสท.) ทำให้เห็นปัญหา ความต้องการ และการร่วมแรงร่วมใจ ในการพยายามแก้ไขปัญหารวมทั้งขับเคลื่อนในสิ่งที่เป็ประโยชน์กับเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกัน ท่ามกลางข้อจำกัดและความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ การได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับทั้งภายในมหาวิทยาลัยและเครือข่ายภายนอก ทำให้เห็นว่าทุกฝ่ายหากร่วมมือ ร่วมใจ ก็จะเป็นกำลังในการช่วยกันสร้างสรรค์ให้องค์กรก้าวไปข้างหน้าและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

การทำงานในช่วงเวลาที่ผ่านมา จะพบปัญหาการเข้าถึงข้อมูล การขาดข้อมูลที่ชัดเจนครบถ้วน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมาก รวมทั้ง ปัญหาความไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจ ไม่สนใจเข้าร่วมในกิจกรรมที่สภาคณาจารย์และข้าราชการได้จัดขึ้น จึงเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องเร่งทบทวน สร้างความเข้าใจ การรับรู้ด้วยการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ ผ่านช่องทางที่หลากหลาย ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่าย เพื่อให้ทุกคนในมหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนให้องค์กรเกิดการพัฒนา เป็นการบริหารงานอย่างมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง

อ.ดร. สมศักดิ์ บุญแจ้ง

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

**“ด้วยหน้าที่และบทบาทที่ได้รับ ด้วยตระหนักและสำนึกในศักดิ์ศรี
ด้วยพลังปัญญาเท่าที่มี สามปีนี้มีคุณค่าน่าจดจำ”**

สภาคณาจารย์และข้าราชการ แต่งตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งสภาคณาจารย์และข้าราชการ มีหน้าที่หลัก ๆ คือให้ข้อเสนอแนะ และคำปรึกษาต่อมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย โดยการมีส่วนร่วมจากบุคลากรทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยในทุกพันธกิจ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ใน มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และพิทักษ์ผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ตามวาระ ทำให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญของสภาคณาจารย์และข้าราชการที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น เมื่อเทียบกับขณะที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ หลาย ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย ถูกนำมาสะท้อนคิดผ่านที่ประชุม ตั้งแต่ต้นนโยบายตลอดจนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย รวมถึง กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย ซึ่งการสะท้อนคิดเป็นการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาและพิทักษ์ผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอต่อมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย ซึ่งไม่ใช่นักสำหรับบทบาทหน้าที่ที่ได้รับเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามเจตนารมณ์ กล่าวคือ กรรมการทุกคนจะต้องศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่สะท้อนคิดในที่ประชุม เพื่อลงความเห็นร่วมกันในเรื่องต่าง ๆ หากปราศจากซึ่งข้อมูล การลงความเห็นจะกลายเป็นทัศนคติซึ่งจะขาดน้ำหนักแห่งความเชื่อถือ เมื่อนำไปใช้เพื่อพิจารณาหรือตัดสินใจอาจผิดพลาดได้ เพราะฉะนั้นบุคลากรท่านใดก็ตามที่อาสาเป็นตัวแทนเพื่อมาทำหน้าที่นี้ จะต้องใช้เวลากับการศึกษาหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเพื่อนำมาสังเคราะห์ วิเคราะห์ และสรุปในท้ายที่สุด จนนำไปสู่ข้อเสนอแนะและคำปรึกษาที่มีคุณค่าต่อการตัดสินใจ

อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ย่อมมีอุปสรรค ซึ่งที่ผ่านมาบุคลากรของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่แล้วยังไม่เข้าใจในบทบาทของสภาคณาจารย์และข้าราชการเท่าที่ควร การมีส่วนร่วมค่อนข้างน้อย ไม่ค่อยมีคนอาสาเป็นผู้แทนหรือกรรมการ โดยเฉพาะบุคคลที่มีประสบการณ์และความรู้ความสามารถที่จะเป็นต้นแบบของการปฏิบัติหน้าที่ที่ดี อาจเนื่องด้วยขาดแรงจูงใจ ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงทั้งจากภายในและภายนอก การตัดสินใจที่ผิดพลาดที่เกิดจากการขาดข้อมูลหรือข้อเท็จจริง รวมถึงการวิเคราะห์ที่ผิดพลาด อาจทำให้สถาบันแห่งนี้ต้องตกอยู่ในสภาวะวิกฤต จึงอยากจะฝากให้บุคลากรทุกท่านได้ช่วยกันให้ข้อมูล สะท้อนข้อคิด ข้อเสนอแนะผ่านสภาคณาจารย์และข้าราชการ ไปยังมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย เพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องต่อไป

อาจารย์เกศินี ศรีรัตน์

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุน ตลอดจนเสนอแนะแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยของเราให้มีคุณภาพ กรรมการทุกท่านเป็นตัวแทนจากแต่ละคณะและหน่วยงาน มีหน้าที่ในการสื่อสาร และนำความคิดเห็นของบุคลากร

เพื่อเสนอต่อไปยังผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ดังนั้นการที่ได้รับความไว้วางใจให้เข้ามาทำงานนี้จึงถือเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้บริหารและบุคลากร อันจะส่งผลถึงการพัฒนามหาวิทยาลัยของเราให้มีความก้าวหน้าสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้

การทำหน้าที่กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้จักและได้ทำงานร่วมกับตัวแทนจากหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัยและสภาคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ความคิดเห็น และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ตลอดจนช่วยกันผลักดันประเด็นสำคัญต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหาร เช่น การศึกษาและระดมความคิดเห็นประเด็นการออกนอกระบบของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดกิจกรรมส่งเสริม การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ รวมไปถึงด้านสวัสดิการที่มีการผลักดันเรื่องการทวงถามการขึ้นเงินเดือน 8% ของกลุ่มข้าราชการและประเด็นอัตราเงินเดือน 1.7 และ 1.5 ของพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งการพิจารณาประเด็นเหล่านี้ต้องศึกษาเรื่องกฎ ระเบียบ

และข้อบังคับตลอดจน ข้อกฎหมายต่าง ๆ เพื่อประกอบการเสนอความคิดเห็น อีกประการหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้เป็นตัวแทน
สภาคณาจารย์และข้าราชการในคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ซึ่งต้องพิจารณาข้อร้องเรียนโดยต้อง ใช้ข้อบังคับและกฎหมาย
ประกอบการพิจารณาจึงยิ่งจะต้องศึกษาข้อบังคับ กฎ ระเบียบและกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจอย่างถ่องแท้จึงจะสามารถ
เสนอความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง

อย่างไรก็ตามในการทำหน้าที่กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการก็มีอุปสรรคอยู่บ้าง ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น
ว่าการพิจารณาและแสดงความคิดเห็นในหลาย ๆ เรื่องต้องมีความรู้ด้านข้อบังคับ กฎ ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่ข้าพเจ้า
อาจจะมีความรู้ด้านข้อบังคับ กฎ ระเบียบและกฎหมายไม่เพียงพอ บางครั้งจึงไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเฉียบแหลม
เท่าที่ควร แต่ก็ได้พยายามใช้เวลาในการเรียนรู้ให้มากขึ้น

ปัญหาอีกประการหนึ่งคือหลายครั้งที่กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการได้ร่วมกันถกเถียงประเด็นสำคัญและ
นำเสนอต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย แต่กลับไม่ได้รับความสนใจจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยในการดำเนินการเรื่องเหล่านั้นทั้งที่
เป็นปัญหาสำคัญต่อทั้งบุคลากรและนักศึกษา

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณชาวคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ไว้วางใจให้ข้าพเจ้าได้มาทำหน้าที่นี้ ตลอดจนกรรมการ
สภาคณาจารย์ทุกท่านที่ทำงานร่วมกันมาอย่างราบรื่น เพื่อความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยและของพวกเราเอง

อาจารย์ภัทรกมล รักสวน

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โรงงานแต่ละโรงงานต่างก็ผลิตสินค้า ประทับตรา ปะยี่ห้อ หุ้มแพคเกจต่างกัน ลูกค้าคนละกลุ่ม
แต่ละโรงงานต่างก็อยู่กันได้ แต่เมื่อวิ่งมาเข้าเกณฑ์ ISO แบบเดียวกัน โรงงานจุฬา ธรรมศาสตร์
ที่ผู้คนแย่งกันต่อแถวส่งวัตถุดิบเข้าโรงงาน ก็มีสิทธิ์เลือกของที่สวยงาม สมบูรณ์เข้าไก่อน โรงงาน

ราชภัฏ รับวัตถุดิบที่ไม่ได้ขนาด แคระแกร็น บ้างก็เป็นวัตถุดิบที่โรงงานอื่น ๆ ทั้งมาแล้ว โรงงานใหญ่ ๆ เงินกระสอบ บุคลากร
ในโรงงานมีอาชีพ เทคโนโลยีทันสมัย เป็นที่เชื่อถือของคนที่มาเข้าไป ใครก็อยากสนับสนุน โรงงานราชภัฏ เงินขึ้น บุคลากร
เบี่ยนน้อยหยวนน้อย ก็จำเป็นต้องรับงานนอก เทคโนโลยีมี ใช้ได้บ้างไม่ได้บ้าง เป็นที่น่าเชื่อถือในความรู้สึกของคนราชภัฏ ดินรน
หาทางได้รับการสนับสนุน เมื่อเข้าสู่กระบวนการผลิต โรงงานใหญ่ ๆ บุคลากรพร้อมสักระยะความรู้อย่างรวดเร็ววัตถุดิบ สถานที่
จัดเก็บ บ่มเพาะวัตถุดิบมีความพร้อมและทันสมัย โรงงานราชภัฏที่มีบุคลากรเริ่มต้นด้วยความพร้อม เดินหน้าด้วยกำลังขาต ๆ
หาย ๆ ประชุมบ้าง สัมมนาบ้าง ทำเอกสารบ้าง ทำกิจกรรมบ้าง ลดกำลังและกระบวนการในการผลิต สถานที่บ่มเพาะดีบ้าง
ไม่ดีบ้าง แต่โชคดีมีเครื่องทุนแรงอย่าง Google Application หรือ e-learning ทำให้วัตถุดิบได้ดูแลตัวเองตามมีตามเกิด โรงงาน
อาจจะคิดไปเองว่าวัตถุดิบพร้อมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้เทคโนโลยี แต่ลืมจุดเริ่มต้นของการได้มาซึ่งวัตถุดิบ และแล้ว
ผลผลิตที่ได้จากแต่ละโรงงานก็ประทับตรา ปะยี่ห้อ หุ้มแพคเกจออกมาให้ลูกค้าในท้องตลาดเลือก ไม่น่าแปลกใจที่ผลผลิตจาก
โรงงานที่มีคุณภาพจริง สามารถเลือกลูกค้าได้เอง ไม่ถูกวางทิ้งไว้จนเน่าเสีย ส่วนโรงงานที่คิดว่ามีคุณภาพ ผลผลิตบางส่วนมีลูกค้า
ซื้อไป บางส่วนถูกทิ้งไว้บนเชลฟ์ บางส่วนกลับไปเข้าสู่กระบวนการผลิตในโรงงานใหม่ บางส่วนก็กลับบ้านไป เจ้าของและหุ้นส่วน
โรงงานคงรู้ว่าจะทำอย่างไร เพียงแค่ไม่ได้ทำเท่านั้น

อาจารย์วิชรัตน์ แก้วตาปี

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ประสบการณ์ที่ได้รับหน้าที่เป็นกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ได้รับประสบการณ์นอกเหนือจากการเป็นอาจารย์ที่มีภาระด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ
และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ตลอดจนภารกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ขอสรุป 2 ข้อดังนี้

1. การทำหน้าที่ตัวแทนอาจารย์จากคณะเทคโนโลยีการเกษตร ที่น่าเสียงสะท้อนจากคณะฯ มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ
ตัวแทนอาจารย์ต่างคณะ ผู้แทนจากศูนย์สำนักต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ในมุมมองของตัวแทนคณะที่มีมุมมองแนวทางการ
พัฒนาที่จะเป็นแนวทาง หรือทางเลือกการนำไปปรับใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ต่อไป การได้มาร่วมคิดร่วม
พัฒนาแนวความคิดต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความสามัคคี ทำให้เกิดความเข้าใจกันของบุคลากรในทุกภาคส่วนงานในมหาวิทยาลัย
ที่จะพัฒนาต่อไป

2. ในการทำหน้าที่ตัวแทนอาจารย์ ได้มีโอกาสไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานของ สภาคณาจารย์ และได้เข้าร่วมการประชุมของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ และมหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่งเจ้าภาพการประชุมได้แก่ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ทำให้เกิดเครือข่ายสภาคณาจารย์จากทั่วประเทศ ได้ศึกษาการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่สามารถนำเอาแนวคิดต่าง ๆ มาใช้ได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน มีการพัฒนาจากสถาบันผลิตครูเหมือนกัน ปัญหาที่สะท้อนคล้ายกันคือเรื่อง การจ่ายเงินเดือนพนักงานพนักงานมหาวิทยาลัย 1.5 และ 1.7 เท่า ซึ่งเรื่องนี้จะต้องร่วมกันหาแนวทาง การแก้ไขทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และระดับกระทรวง คณะรัฐบาล ต่อไป เพราะจะได้เป็นแนวทางปฏิบัติทั่วทุกแห่ง

การได้ร่วมงานในฐานะตัวแทนอาจารย์จากคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้รับประสบการณ์ การทำงานมากครับ ขอขอบคุณครับ

อาจารย์กิตตินันท์ หอมฟุ้ง

คณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะครุศาสตร์

สการเข้ามาเป็นตัวแทนคณาจารย์ของคณะครุศาสตร์ หรือ คณะผลิตครูแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ถือเป็นความภาคภูมิใจครั้งหนึ่งในชีวิต ถึงแม้การได้เข้ามานั้นต้องผ่านกระบวนการเลือกตั้งจากคณาจารย์ของคณะครุศาสตร์ โดยเสียงส่วนใหญ่มอบหมายให้มาทำหน้าที่นี้ สิ่งที่ตั้งมั่นในการเป็นตัวแทน คือการที่เรามาทำหน้าที่ **“เพื่อคนอื่น” ไม่ใช่ “เพื่อตนเอง”** ผมเชื่อว่า การที่ตัวแทนของแต่ละคณะหรือหน่วยงานที่เข้ามานั่งอยู่สภาแห่งนี้ ทุกคนคือบุคคลที่เสียสละและทำเพื่อประชาคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ทั้งสิ้น เพียงแต่ว่ายังมีกลไกหรือปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่ทำให้ประชาคมบางส่วนมิได้เห็นคุณค่าหรือความสำคัญ

สภาคณาจารย์และข้าราชการ เหมือนการที่ประชาคมได้ส่งตัวแทนของตนเองเข้ามาส่งข่าว แจ้งเรื่องราวต่าง ๆ ที่เดือดร้อน เรื่องราวที่มีผลกระทบต่อการทำงานของตนเอง เรื่องราวที่ตนเองมีความทุกข์ใจอันเกิดจากการกำหนดนโยบายบางอย่างของทางฝ่ายบริหาร ตัวแทนก็จะส่งต่อสารเหล่านั้น เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างตัวแทนแต่ละหน่วยงาน ช่วยกันหาข้อเท็จจริง สรุปความ และมอบสารแห่งความเดือดร้อนเหล่านั้นไปยังท่านประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เพื่อส่งเรื่องราวเหล่านั้นตรงไปยังผู้ที่รับผิดชอบให้ช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วน

สภาคณาจารย์และข้าราชการ ไม่ได้ทำหน้าที่เป็น **“ฝ่ายค้าน”** ของมหาวิทยาลัย แต่เรามีหน้าที่เป็นเสียงสะท้อนความคิดต่อฝ่ายบริหารในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้ประชาคมของมหาวิทยาลัยเกิดความเดือดร้อน ใช้ชีวิตในการทำงานได้อย่างไม่เป็นปกติสุข หรือเรื่องราวที่คับข้องหมองใจ ซึ่งแน่นอนว่าเสียงสะท้อนความคิดเหล่านี้จะทำให้ฝ่ายบริหารทราบถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริง และบรรเทาปัญหาเหล่านี้ได้ทันเวลา มหาวิทยาลัยแห่งความสุข จึงหมายถึง ความสุขของประชาคมทุกคนในมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ ความสุขเพียงแค่มุบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งเท่านั้น ถ้ามหาวิทยาลัยต้องการเดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคง ต้องลงมาสอบถามคนที่อยู่เบื้องล่างด้วยว่าเขามีความสุขไหม เขาเดือดร้อนเรื่องอะไรหรือเปล่า ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้เขา ไม่ใช่ไม่ใส่ใจความเดือดร้อนของเขา เพียงเพราะเขามีความคิดไม่ตรงกับตนเอง

ผมคิดว่า ไม่มีใครในสภาคณาจารย์และข้าราชการไม่อยากจะเห็นมหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็น **“มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”** อย่างแท้จริง

คุณเป็นอะไรในตอนนี้อยู่สิ่งสำคัญ

สิ่งสำคัญอยู่ที่วิธีคิดต่างหาก

สิ่งที่ **“เป็นมา”**...

ไม่สำคัญเท่าสิ่งที่คุณ **“เป็นอยู่”**...

เพราะมันจะกำหนดสิ่งที่คุณกำลัง **“เป็นไป”**

นางศิริพร ปัญญาอินทร์

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทข้าราชการ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตลอดระยะเวลา 9 เดือน ที่มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของตัวแทนพนักงานสายสนับสนุน มาทำหน้าที่เป็นกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ทำให้ตนเองมองเห็นภาพของมหาวิทยาลัยได้กว้างขึ้น มองเห็นการแบกรับภาระเพื่อนำพา นักศึกษา บุคลากร และองค์กร เพื่อให้เป็นสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพ นำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ ทั้งนี้ตนเองได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นร่วมกับคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อน และผลักดัน นโยบายที่เป็นประโยชน์ ในการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยประเด็นต่าง ๆ ที่ได้ระดมความคิดเห็นจนตกผลึกแล้ว ได้นำเสนอต่อไปยังมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยพิจารณา แม้เป็นเพียงระยะเวลาสั้น ๆ ในการทำหน้าที่กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ แต่ก็ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ และสิ่งหนึ่งที่อยากให้อยู่ตลอดไปขององค์กรแห่งนี้คือทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขในองค์กร ที่เป็นเสมือนบ้านหลังที่สองของพวกเรา มีความจงรักภักดีต่อองค์กร มีน้ำใจซึ่งกันและกันอยู่ร่วมกันแบบพี่น้องแบบนี้อย่างตลอดไป

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่านที่ทำให้มีโอกาสเข้ามาเป็นกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ทำให้ได้พัฒนาตนเองให้กล้าคิด กล้าทำมากขึ้น รวมถึงได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ทำให้คิดได้ใหญ่ขึ้น กว้างขึ้น และมีเครือข่ายกว้างขึ้นทำให้การประสานงานในการทำงานต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างรวดเร็ว

นายธีรพงศ์ เตชาติ

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทข้าราชการ สังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตร

9 เดือนที่ได้เป็นสมาชิกสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้รับประสบการณ์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นความรู้ในด้านระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาคณาจารย์และข้าราชการ หน้าที่ของสมาชิกที่จะต้องระดมความคิด ไม่ว่าจะเป็นแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยซึ่งเกี่ยวข้องกับนักศึกษา อาจารย์รวมทั้งบุคคลของมหาวิทยาลัย ในการประชุมบางครั้งมีการเสนอเรื่องราวต่าง ๆ และมีการชี้แจงรายละเอียดมากมาย ให้ที่ประชุมได้รับทราบ บางครั้งต้องนำข้อมูลมาเสนอต่อที่ประชุม เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและถูกต้อง รวมไปถึงการนำข้อสรุปต่าง ๆ ที่ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้แก่มหาวิทยาลัยได้รับทราบและดำเนินการต่อไป ซึ่งที่กล่าวมาทั้งหมดทำให้เกิดความรู้สึที่ดีที่ได้เป็นหนึ่งในสมาชิกของสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสมาชิกสภาคณาจารย์และข้าราชการชุดใหม่ที่จะมาแทนสมาชิกที่กำลังจะหมดวาระไปจะใช้ความรู้ที่มีและทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถเพื่อนำความคิดเห็นเหล่านั้นมาพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ต่อไป

ว่าที่ร้อยตรีอานนท์ มะโนเมือง

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทข้าราชการ สังกัดสำนักดิจิทัลเพื่อการศึกษา

การที่ได้ร่วมเป็นคณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการนั้นเป็นความภาคภูมิใจซึ่งส่วนหนึ่งได้รับความไว้วางใจให้เข้ามาทำหน้าที่ การทำหน้าที่กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ ร่วมแสดงความคิดเห็น ศึกษาหาความรู้ ประสานงานหน่วยงานต่าง ๆ อีกทั้งยังรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ นำเสนอแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยซึ่งทั้งหมดนั้นก็เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้าและรักษาสิทธิประโยชน์ของบุคลากรมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การทำหน้าที่ได้ทำโดยเต็มความสามารถ และความเต็มใจ เพื่อให้มหาวิทยาลัยที่เป็นดั่งบ้านหลังที่สองน่าอยู่ และมีความรักความสามัคคีกัน อยู่ร่วมกันแบบพี่น้อง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ดีของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ในการทำงานต้องมีปัญหาและอุปสรรคบ้าง แต่ก็ได้รับการปรับปรุงแก้ไข และยังได้ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร บุคลากร เพื่อให้มหาวิทยาลัยพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ได้มีโอกาสเดินทางไปประชุมในองค์กรระดับประเทศ ทำให้ได้ทราบถึงปัญหาที่พบกับมหาวิทยาลัยในเครือข่าย การแก้ปัญหาและทางออกที่ดีของแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นแนวทางให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ต่อไป

อาจารย์ว่าที่ร้อยตรีฤช เรือนคำ

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ประเภทคณาจารย์ประจำ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สวัสดีทุก ๆ ท่านครับ คณาจารย์ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ทุกท่านครับ ผม อาจารย์ว่าที่ร้อยตรีฤช เรือนคำ ในฐานะดำรงตำแหน่งคณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประเภทคณาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งเป็นตัวแทนของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และตัวแทนของทุก ๆ ท่าน ผมได้รับตำแหน่งคณะกรรมการฯ นี้ 2 สมัยวาระด้วยกัน ในวาระแรกเป็นวาระสมัยท่าน รองศาสตราจารย์สัญญา สะสอง ดำรงตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และวาระที่สองนี้สมัยท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักราช พ้าขาว เป็นประธานฯ จนถึงปัจจุบันที่ ดร.พสุ ปราโมกษ์ชน รองประธานฯ ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ จนถึงหมดสมัยวาระ

ในวาระที่ 2 นี้ ผมได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการซึ่งเป็นตัวแทนของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งก่อนหน้านั้น ท่านรองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ กิจจนะศิริ ครองตำแหน่งนี้อยู่และได้ประกาศลาออก กระผมจึงลงสมัครและได้รับคัดเลือกเข้ามาเป็นผู้ได้รับเลือกโดยไม่ต้องลงคะแนนเลือก (คือสมัครเพียงคนเดียว จึงไม่ต้องมีการลงคะแนนเลือก) ซึ่งตามจำนวนของคณะกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีอยู่ 4 คน ซึ่งจำนวนที่ปรากฏนี้เป็นการคำนวณจากสัดส่วนของจำนวนบุคลากรที่มีในสังกัด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนคณะอื่น ๆ หรือหน่วยงานอื่นจะก็ท่านก็มีการคำนวณสัดส่วนตามจำนวนบุคลากรเช่นกัน

ผมปฏิบัติหน้าที่มา 2 วาระ (จริง ๆ วารสารนี้ เขาให้เขียนสรุป บรรยายการทำงานในวาระที่ 2 แต่เนื่องจาก การดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการฯ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย สภาคณาจารย์และข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ (ซึ่งเป็นฉบับที่ 3 ซึ่งเป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไข ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วยสภาคณาจารย์และข้าราชการ พ.ศ.2547 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ข้อ 23 “ประธานสภาและกรรมการสภา มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่ดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้” ทำให้ครั้งนี้ (สมัยหน้า) ผมไม่ได้เป็นคณะกรรมการฯ ต่อจึงขอเขียนบทความรวบยอดทั้ง 2 สมัยเลย)

หลาย ๆ ท่านก็ยังไม่ทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของสภาคณาจารย์และข้าราชการ แต่หลายท่านก็ทราบเพียงแต่ว่าเป็นกระบอกเสียง เป็นปากเป็นเสียงให้กับพวกเราบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นปากเป็นเสียงอย่างไร ก็คือเป็นช่องทางในการร้องเรียนเรื่องที่ ไม่เป็นธรรม การที่พวกท่านไม่ได้รับความเป็นธรรม จากผลกระทบเนื่องในการบริหารงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หรือบางท่านก็ยังสับสนนึกว่าคณะกรรมการชุดนี้ เป็นคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (คณะกรรมการบางท่านอาจจะได้เขียนถึงไปแล้ว) ซึ่งจริง ๆ แล้ว บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ มีดังนี้

1. ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ ในกิจการการพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี หรือสภามหาวิทยาลัย
2. แสวงหาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการในการปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
3. พิจารณาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดี หรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
4. เรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการ เพื่อพิจารณากิจการของมหาวิทยาลัยและนำเสนอความคิดเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย

การปฏิบัติหน้าที่ของสภาคณาจารย์และข้าราชการถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการดำเนินการใด ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่เป็นเหตุ ในการดำเนินการทางวินัย ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของสภาคณาจารย์และข้าราชการมีกำหนดวาระคราวละ ๓ ปี

หลายท่านก็ถามว่า แล้วเรื่องการร้องเรียน หรือช่องทางในการร้องเรียนการที่บุคลากรของมหาวิทยาลัย ไม่ได้รับความเป็นธรรมล่ะ ในเรื่องนี้ ก็ต้องมาพิจารณาดูก่อนว่า ท่านได้รับความไม่เป็นธรรมจากด้านไหน การบริหารงานของผู้บริหาร หรือเรื่องความเป็นอยู่ การดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยสวัสดิการ ต่าง ๆ นานา ในการร้องเรียน เมื่อพิจารณาถึงหัวข้อ ชนิด ประเภทของการร้องเรียน ก็คงต้องเข้าสู่กระบวนการตามช่องทางที่พึงมี เช่น เรื่องสวัสดิการ ก็เข้าคณะกรรมการสวัสดิการ เรื่องจรรยาบรรณก็เข้าคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือเรื่องวินัย เรื่องผลงานวิชาการ ก็เข้า คณะกรรมการอรรถรื่องทุกซ์ ซึ่งมีมหาวิทยาลัยฯ เป็นผู้แต่งตั้ง เป็นการเบื้องต้นก่อน เพื่อให้เข้าตามช่องทางการบริหารตามที่ระเบียบข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ ซึ่งในการเข้าถึงตามกระบวนการ หากยังไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็สามารถผ่านเรื่องเข้ามาทางช่องทางของ สภาคณาจารย์และข้าราชการ ได้ ซึ่งในปัจจุบันตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย สภาคณาจารย์และข้าราชการ พ.ศ. 2562

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 คณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2562 เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2562 ซึ่งได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประเภทข้าราชการ (ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน หรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน ประเภทพนักงานมหาวิทยาลัยประจำ) ดังนั้นในสมัยบริหารต่อไป จะมีจำนวนกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ที่ดำเนินการเลือกในครั้งนี้ คือ

ประเภทข้าราชการ จำนวน 9 คน ซึ่งทั้ง 9 ท่านนี้ ก็สามารถเป็นกระบอกเสียงให้กับพวกเราทุกคนได้ (ไม่เฉพาะเจาะจงว่า ต้องสังกัดคณะใดคณะหนึ่ง หน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่งเท่านั้น) และตามที่ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ คณาจารย์และข้าราชการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ไปแล้วนั้น เราก็ไม่ได้มีหน้าที่บทบาทกันแค่ตามข้อบังคับภายใน มหาวิทยาลัยกันแต่เพียงเท่านั้น แต่ละหน่วยงาน มหาวิทยาลัย ทั้งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ก็มีหน่วยงานสภาคณาจารย์และข้าราชการในสังกัดของตนเอง และในระดับประเทศก็มีที่ประชุมประธาน สภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทย (ทปสท.) ซึ่งเป็นที่มคณทำงานชุดใหญ่ ทางคณะกรรมการสภาคณาจารย์และ ข้าราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ก็ได้มีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมกับ ทปสท. เกือบทุกครั้งที่มีการเชิญมาให้เข้าร่วม ประชุม ทางกรรมการเราก็ได้เข้าร่วมประชุม พบปะหารือ แลกเปลี่ยนแนวความคิด ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่อย่างเนื่อง ๆ

แต่อย่างไรก็ดี ผมในฐานะข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถึงแม้ในสมัยวาระนี้ ไม่ได้ดำรงตำแหน่ง ผู้แทนหรือคณะกรรมการฯ แต่หากพวกเรา พี่ ๆ น้อง ๆ ที่รักทุกท่าน มีปัญหายังสามารถเรียกใช้ผมได้ตลอดเวลาครับผม

สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

202 ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

โทรศัพท์ : 053-885786 โทรสาร : 053-885785

: www.senate.cmru.ac.th

: [senate.cmru](https://line.me/tv/p/~senate.cmru)

: senate.cmru@gmail.com

: <https://www.facebook.com/senatecmrunew>

